מתני׳ *פגל בקמיץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקמיץ ר׳ מאיר אומר פיגל בקמיץ וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר, וכולהו חכמים לר׳ מאיר במנחת חוטא ובמנחת קנאות שאם פיגל בקמיץ שהוא פיגול וחייבין עליו כרת שהקמיץ הוא המחיר, שרוב אחד מן הכבשים לאכול ב׳ חלות למחר הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול ב׳ סדרים למחר ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר. שרוב אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול וחייבין כשר לאכול מחייבי למחר שניהם בשרים: גמ׳ אמר רבי מחלוקת שנתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה אבל נתן הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשחיקה לברי הכל פיגול שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ושמואל אמר עדיין הוא מחלוקת יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא אותיבים רב אחא בר רב הונא לרבא בד״א בקמיצה ובמחן כלי ובהילוך [אבל] באילו הקטרה נתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה את הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר מיתיבי קרני מזבח החיצון על מזבח הפנימי כנגד מ״ג של יום הביפורים ואחת עשרה של פר כהן משוח ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכ״א אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר קרני מזבח פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ופליגי וכי חוטא ר״ג בשתי דעות הניזה *למאן דאמר בפר ואפי׳ בדמו של פר, אלא למ״ד בפר ולא בדמו של פר מאי איכא למימר *אפי׳ רבא הכא במאי עסקינן שפיגל בראשונה ושחק בשניה ופיגל בשלישית דאמרי אינש ד״ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהרך פיגולי בשלישית למה לי מחקק לה רב אשי מידי שחק כתני אלא אמר רב אשי הכא במאי עסקינן כגון שפיגל בראשונה ובשניה ז׳ ובשלישית ראמרי אינש ד״ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהרך פגולי בשניה (ובשלישית) למה לי והא

פגל בקמיצה ומחן כמיצה ומחן כמיצה פיגול מדברי סופרים: דרש ר׳ יוסי ברבי חנינא מנין לקמיץ שפיגל בקמיצה ומחן כמיצה ומחן כמיצה פיגול מדברי סופרים ת״ל זאת תורת המנחה: (ויקרא ו׳) מתני׳ פיגל בקמיץ כלומר בשעת קמיצה ומחשבה לאכול ממנה כזית או לזרוק דמה חוץ לזמנו או למקומו: בלבונה ולא בקמיץ כלומר בשעת הקטרת לבונה ומחשבה לאכול ממנה כזית או לזרוק דמה חוץ לזמנו או למקומו: בלבונה ולא בקמיץ כלומר בשעת הקטרת לבונה ומחשבה לאכול ממנה כזית או לזרוק דמה חוץ לזמנו או למקומו: וחייבין עליו כרת שהקמיץ הוא המחיר שרוב אחד מן הכבשים לאכול ב׳ חלות למחר הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול ב׳ סדרים למחר ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר. שרוב אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול וחייבין כשר לאכול מחייבי למחר שניהם בשרים: גמ׳ אמר רבי מחלוקת שנתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה אבל נתן הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשחיקה לברי הכל פיגול שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ושמואל אמר עדיין הוא מחלוקת יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא אותיבים רב אחא בר רב הונא לרבא בד״א בקמיצה ובמחן כלי ובהילוך [אבל] באילו הקטרה נתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה את הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר מיתיבי קרני מזבח החיצון על מזבח הפנימי כנגד מ״ג של יום הביפורים ואחת עשרה של פר כהן משוח ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכ״א אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר קרני מזבח פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ופליגי וכי חוטא ר״ג בשתי דעות הניזה למאן דאמר בפר ואפי׳ בדמו של פר, אלא למ״ד בפר ולא בדמו של פר מאי איכא למימר אפי׳ רבא הכא במאי עסקינן שפיגל בראשונה ושחק בשניה ופיגל בשלישית דאמרי אינש ד״ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהרך פגולי בשניה (ובשלישית) למה לי והא

פיגל בקמיצה ומחן כמיצה ומחן כמיצה פיגול מדברי סופרים ת״ל זאת תורת המנחה: (ויקרא ו׳) מתני׳ פיגל בקמיץ כלומר בשעת קמיצה ומחשבה לאכול ממנה כזית או לזרוק דמה חוץ לזמנו או למקומו: בלבונה ולא בקמיץ כלומר בשעת הקטרת לבונה ומחשבה לאכול ממנה כזית או לזרוק דמה חוץ לזמנו או למקומו: וחייבין עליו כרת שהקמיץ הוא המחיר שרוב אחד מן הכבשים לאכול ב׳ חלות למחר הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול ב׳ סדרים למחר ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר. שרוב אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול וחייבין כשר לאכול מחייבי למחר שניהם בשרים: גמ׳ אמר רבי מחלוקת שנתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה אבל נתן הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשחיקה לברי הכל פיגול שכל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ושמואל אמר עדיין הוא מחלוקת יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא אותיבים רב אחא בר רב הונא לרבא בד״א בקמיצה ובמחן כלי ובהילוך [אבל] באילו הקטרה נתן את הקמץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה את הקמץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר מיתיבי קרני מזבח החיצון על מזבח הפנימי כנגד מ״ג של יום הביפורים ואחת עשרה של פר כהן משוח ואחת עשרה של פר העלם דבר של ציבור פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ר״מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכ״א אין בו כרת עד שיפגל בכל המחיר קרני מזבח פיגל בין בראשונה בין בשניה ובין בשלישית ופליגי וכי חוטא ר״ג בשתי דעות הניזה למאן דאמר בפר ואפי׳ בדמו של פר, אלא למ״ד בפר ולא בדמו של פר מאי איכא למימר אפי׳ רבא הכא במאי עסקינן שפיגל בראשונה ושחק בשניה ופיגל בשלישית דאמרי אינש ד״ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהרך פגולי בשניה (ובשלישית) למה לי